Overview

- פירוש³ שיהא מוכר עצמו לישראל נגאל באלה

The explanation of the s'מוכר עצמו לישראל is that a נילף שכיר שכיר is that a מוכר עצמו לישראל should be redeemed with אלה (relatives) –

asks: תוספות

ואם תאמר כי נמי לא ילפינן שכיר שכיר -

And if you will say; even if we do not utilize שכיר שכיר -

לומר שיהא מוכר עצמו לישראל נגאל באלה מנמכר לעובד כוכבים -To teach us that a מוכר עצמו to a נגאל באלה for it is derived from a נמכר (even if we do not utilize the "ש"to teach this to us) -

מכל מקום נילף מוכי תשיג וי"ו מוסיף על ענין ראשון⁴ -וכי סוק from the נגאל באלה is נמכר לישראל from the פסוק

 ^{1} This is in the פסוק סf (ויקרא [בהר] איגאל באלה (ויקרא, which is discussing a ישראל who is sold as a slave to a נכרי (who may be redeemed from the נכרי by his relatives)

² The word שכיר is found by מכר לנכרי (בהר) נהר) ויקרא (שבה in מכר שנה וגו'; it is found by a ייקרא (בהר) ויקרא (שביר שנה in מכרוהו בי"ד לישראל where it states (כי משנה שכר שבר ברים (ראה) טו, יח מכרוהו בי"ד לישראל שכר (ראה) שכיר וגו' שבר שכיר וגו'.

³ חוספות prefaces his remarks with פירוש to indicate that we are referring here only to a מוכר עצמו, but (initially) there was no thought that we can derive מכרוהו בי"ד will discuss later (see footnote # 9).

where the וכי of יכי comes to add on to the first issue -

וילמד מוכר עצמו לישראל נגאל באלה מנמכר לעובד כוכבים 5

So we should derive that a נמכר לנכרי is מוכר נגאל באלה from a נמכר לנכרי through the וי"ו is not מוכר עצמו לישראל is not מוכר עצמו לישראל!!

מוספות answers:

-7ויש לומר דעביד קל וחומר ממכרוהו בית דין שאינו כתוב למעלה בנמכר לעובד כוכבים, which is not written prior to a מכרוהו בי"ז.

asks: תוספות

יאם תאמר היכי תיסק אדעתין דנילף מכרוהו בית דין מנמכר לעובד כוכבים -And if you will say; how can it (even) enter our mind that we should derive במכר לנכרי from במכר לנכרי -

בגזירה שוה דשכיר שכיר -

Through the שכיר שכיר שכיר וto teach us that מכרוהו בי"ד is מכרוהו בי"ד - (נגאל באלה is מכרוהו בי"ד

- אסרת דסברא לומר גבי מכרוהו בית דין דליקנסיה משום דעבד איסורא דסברא לומר גבי מכרוהו בית דין דליקנסיה משום דעבד איסורא But the מכרוהו בי"ד that the מכרוהו בי"ד that we should punish him since he transgressed a prohibition!

מוספות answers:

- ויש לומר דבתר דגלי קרא לעיל שיוצא ביובל אף על גב דעבד איסורא כדמפרש

י תוספות is asking that even if לא יליף שכיר שכיר it is still not understood why he maintains that a מוכר עצמו לישראל is not אינא באלה, since there is the וכי תשיג וגו' (the ני"ן מוסיף על ענין ראשון). See 'Thinking it over' # 1.

⁶ חוספות is retracting from his original assumption that the ק"ן was from מוכר עצמו (because of the previous difficulty) and maintains now that the מכרוהו בי"ד. See footnote # 3.

⁸ The ממרא גמרא previously (on א,ט) stated that the פסוק משפחתו (in משפחתו (בהר] בהר] ניקרא (בהר] ויקרא (בהר) נמרא (פון משפחתו (פון משפחת (פ

⁹ It is this question that led 'מוכר עצמו, but not a מוכר עצמו (see footnote # 3) to assume that we were discussing a מוכר עצמו, but not a מכרוהו בי"ד. However תוספות proved that we cannot be discussing a מוכר עצמו (because of the מוכר עצמו)

And one can say; that after the פסוק (of ושב אל משפחתו) revealed to us previously that a יובל goes free on גמרא, even though he was עבד איסורא, as the גמרא the איסורא previously, therefore -

הוה בעי למילף שכיר שכיר שיגאל באלה אי לאו הוה קרא¹².

We could have derived through מכרוהו בי"ד that a מכרוהו בי"ד should be גגאל באלה should be נגאל באלה from נמכר לישראל which excludes a נגאל באלה.

asks: תוספות

יאם תאמר אכתי היכי בעי למילף שכיר שכיר שיגאל באלה מנמכר לעובד כוכבים - And if you will say; but still how did the מרא want to derive through שכיר שכיר שכיר לישראל should be נמכר לישראל that a נגאל באלה should be נמכר לנכרי who is נגאל באלה; we cannot compare the two cases, for -

- יים העובדי כוכבים בין העובדי כוכבים בין הוא שיגאל באלה כדי שלא יטמע בין העובדי כוכבים א What comparison is there; by a נמכר לנכרי it is justified that he should be in order he should not be assimilated among the gentiles; however by a נמכר לישראל where this concern does not exist, he should not be !

מוספות answers:

:ויש לומר דהאי סברא שלא יטמע אינה כתובה ^{15} ואין לסתור מהך סברא שלא יטמע אינה כתובה אינה כתובה מחל מחל מחל איטמע is not written in the תורה, so therefore we cannot dismantle the גז"ש based on this logic.

<u>Summary</u>

The (מרא) assumed ^{16} that the) רבי is from מכרוהו מכרוהו (but not from מכרוהו מוכר עצמו (נגאל באלה), for once we know (from מכרוהו בי"ד is no hindrance we could have derived מכרוהו בי"ד

 $^{^{11}}$ See footnote # 8 that ושב אל משפחתו teaches us that בי"ב is פיובל even though עבד איסורא (which would have initially prevented us from deriving מכרוהו בי"ד from מכרוהו.

ייקרא (בהר) נמכר לנכרי states (regarding a או דודו או בן דודו או דודו או from which the גמרא shortly excludes; או דודו או דודו או דודו או או דודו או או פגרי לנכרי או או או או או נמכר לנכרי לנכרי פאמו (מכר לנכרי או מוכר עצמו whether מוכר עצמו).

 $^{^{13}}$ The לימוד from ושב אל משפחתו teaches us that עבד איסורא is no reason to punish the מכרוהו בי"ד.

 $^{^{14}}$ Just as we said before that we cannot derive מכרוהו מכרוה שכיר שכיר שכיר איסורא since גלי לן קרא גלי איסורא איסורא since גלי לן קרא גלי איסורא בד איסורא שכיר שכיר איסורא וויש is no hindrance), similarly we should say that נמכר לישראל במחסו ממכר לעכו"ם because the situations are totally different.

 $^{^{15}}$ The reason of מכרוה עבד איסורא (to prevent us deriving מכרוה מכרוה מלו"ש through a מכרוה (גז"ש is written in the תורה. The תורה איסמע (נמים בב,ב משפטים) that שמא יטמע therefore the תורה חורה מורה מופנה (for it is מופנה).

According to the conclusion (by בר יצחק בר 'that ר' נהמן לאחר 'that no יגאלנו לזה ומכר לישראל is מכר לישראל ונגאל באלה is מכרוהו בי"ד that מכרוהו בי"ד otc. it is possible that the ק"ו is both/either from מכרוהו בי"ד מוכר עצמו.

through שכיר שכיר שכיר לעכו"ם. A נמכר לעכו"ם can be refuted by something mentioned in the חורה (like עבד איסורא) but not merely by a סברא (of שלא יטמע) which is not mentioned in the תורה.

Thinking it over

1. תוספות maintains that נגאל באלה is נגאל באלה (even if לא יליף שכיר שכיר), on account of וכי תשיג), and therefore how can רבי state אינו נגאל באלה (אינו נגאל באלה). Once we assume that we derive מוכר עצמו לישראל (through וכי תשיג), there is a stronger question to ask, how can מוכר עצמו לישראל is בשש is נמכר לישראל (if we derive וכי מחל חסל מוכר עצמו (and not from שכיר שכיר שכיר) אוינו וויצא בשש he is 1^{18} מוכר לישראל (יוצא בשש 19) אינו וויצא בשש 19)

2. תוספות argues that just like we do not derive מכרוהו מכרוהו מכר from מכרוהו בי"ד was עבד איסורא עבד איסורא איסורא נמכר מכרוהו בי"ד איסורא מכרוהו בי"ד, the same way we cannot derive מכרוהו בי"ד, since the מכרוהו בי"ד איסורא איסורא איסורא איסורא איסורא שמבי"ד, since the מכרוהו בי"ד איסורא מכרוהו בי"ד from מכרוהו בי"ד, but regarding deriving מכרוהו בי"ד was מכרוהו בי"ד we perhaps cannot say that מכרוהו בי"ד is worse for מכרוהו בי"ד איסורא איסורא איסורא איסורא נמכר לנכרי איסורא איסורא זומכר לנכרי איסורא נמכר לנכרי איסורא נמכר לנכרי איסורא נמכר לנכרי איסורא נמכר לנכרי איסורא בי"ד since in both cases it is עבד איסורא ^{21}

¹⁷ See footnote # 5

יד,ב See ויד,ב.

¹⁹ See מהרש"א and בית לחם יהודה אות שלו.

²⁰ See footnote # 8.

²¹ See פני יהושע.